

sel til Grønland. Indtægter udover dette niveau skal i givet fald fordeles efter nærmere aftale mellem regeringen og hjemmestyret.

De foreslåede bestemmelser i § 26, stk. 1 og 2, indebærer en ændring af indtægtsfordelingen mellem Danmark og Grønland, således at fordelingen af fremtidige offentlige indtægter fra råstofaktiviteter i Grønland løsgøres fra de årlige kapitaloverførsler fra Danmark til Grønland. Ændringen indebærer endvidere, at samtlige indtægter, som er omfattet af ordningen, op til 500 mill. kr. pr. år fordeles med 50% til staten og 50% til Grønlands hjemmestyre uden modregning i kapitaloverførslen. Fordelingen af indtægter udover dette beløb fastsættes ved lov efter forhandling mellem regeringen og hjemmestyret, jf. stk. 4.

Denne 50%-50%-fordeling vil være i overensstemmelse med de øvrige principper i råstofordningen, der formelt og reelt er baseret på et paritetsprincip og en fælles beslutningskompetence. Den er endvidere i overensstemmelse med ejerforholdet i det fælles selskab Nunaoil A/S, hvor staten og hjemmestyret ejer hver 50% af aktierne. Nunaoil A/S har til opgave at varetage fælles dansk og grønlandsk offentlig deltagelse i kulbrinte- og øvrige mineralaktiviteter i Grønland, jf. lov nr. 595 af 12. december 1984 som ændret ved lov nr. 106 af 20. marts 1987.«

Udviklingen af råstofområdet i Grønland indeholder et potentielt vigtigt element i den fremtidige grønlandske erhvervsudvikling og hermed i skabelsen af indtægter, som helt eller delvist vil kunne erstatte statens tilskud og herved medvirke til at gøre Grønland mere økonomisk selvberende.

Råstofaktiviteternes positive effekter i det grønlandske samfund vil i så fald stamme dels fra den almindelige økonomiske aktivitet, herunder investeringer i opførelsen af anlæg m.v. samt ansættelsen af lokal arbejdskraft i forbindelse med anlæggenes drift etc., dels fra de indtægter, som det offentlige modtager fra de involverede selskaber.

Indtægterne fra råstofaktiviteter i Grønland tilfalder efter dette lovforslag Grønlands Selvstyre. Udviklingen i statens tilskud er dog i lovforslaget påvirket af størrelsen af de offentlige indtægter, som måtte blive resultatet af råstofaktiviteter.

Med dette forslag reduceres statens tilskud til selvstyret således med et beløb, som svarer til halvdelen af de indtægter fra råstofaktiviteter i Grønland, som ligger udover 75 mio. kr. i et givet kalenderår. Fradraget på 75 mio. kr. sker ud fra et ønske om at øge incitamentet til efterforskning og herigennem fremme Grønlands økonomiske selvberenhed.

De 75 mio. kr., som fratrækkes indtægterne fra råstofaktiviteter og hermed holdes uden for reduktionen i statens tilskud, forudsættes pris- og lønreguleret med virkning fra 1. januar året efter denne lovs ikrafttrædelse. Reguleringen sker efter de samme principper, som er gældende for statens tilskud.

Såfremt der på et tidspunkt sker en reduktion i de årlige råstofindtægter (udover niveauet på de første 75 mio. kr.), vil bloktilskuddet blive øget med et beløb svarende til halvdelen af reduktionen. Hvis eksempelvis der i år 1 er råstofindtægter på 275 mio. kr., reduceres statens tilskud med $(275-75 \text{ divideret med } 2 =) 100$ mio. kr. Selvstyret kan således år 1 indtægtsføre netto $(275-100 =) 175$ mio. kr. Hvis råstofindtægterne i år 2 falder til 175 mio. kr., reduceres statens tilskud for dette år med $(175 \text{ minus } 75 \text{ divideret med } 2 =) 50$ mio. kr. Selvstyrets indtægter udgør i år 2 netto $(175-50 =) 125$ mio. kr. Det betyder, at et fald i råstofindtægterne på 100 mio. kr. $(275-175)$ fra år 1 til år 2 alene slår igennem i selvstyrets indtægter (netto) med 50 mio. kr. Hvis indtægterne fra råstofaktiviteter i Grønland falder til nul kroner, vil statens tilskud være på 3.439,6 mio. kr. (2009-niveau). Udgangspunktet for en reduktion af bloktilskuddet som følge af råstofindtægter er således for hvert års vedkommende de 3.439,6 mio. kr. (2009-niveau).

Hvis statens tilskud til Grønlands Selvstyre reduceres til nul kroner som følge af indtægter fra råstofaktiviteter i Grønland, bortfalder tilskuddet også for efterfølgende år, og der skal således herefter ikke betales tilskud til selvstyret, medmindre andet aftales mellem parterne, jf. i den forbindelse forslaget § 10.

Den nævnte ordning, hvorefter tilskuddet bortfalder også for efterfølgende år, hvis statens tilskud til Grønlands Selvstyre i et år reduceres til nul kroner som følge af indtægter fra råstofaktiviteter i Grønland, gælder, uanset om indtægterne fra råstofaktiviteter i Grønland eventuelt falder igen eller helt bortfalder i senere år. En sådan situation kunne bl.a. opstå i årene efter et år med ekstraordinære engangsindtægter f.eks. som følge af salg af ejerandele i grønlandske offentligt ejede råstofrelaterede selskaber.

Bestemmelsen i § 10 finder dog ikke anvendelse, hvis statens tilskud til selvstyret reduceres til nul kroner som følge af, at danske offentlige myndigheder eller selskaber m.v., der ejes af danske offentlige myndigheder, foretager salg af ejerandele i råstof-selskaber omfattet af § 7, stk. 2, nr. 3, eller andele i råstoffilladelser i Grønland. Den del af indtægten fra salget, der medregnes i årets indtægtsopgørelse og dermed overføres til Grønlands Selvstyre, beregnes som det beløb, der vil nedbringe statens tilskud til nul kroner. I en så-